

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/36/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913010836
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6913010836.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému B. W., pre pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. prejednal na neverejnom zasadnutí, konanom dňa 23. apríla 2014, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavoj Sendeckého, odvolania okresného prokurátora, obžalovaného B. W., poškodených mal. J. G., B. G. a Q. G., proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 06.02.2014, sp.zn. 4T 65/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Označeným rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 06.02.2014 sp.zn. 4T 65/2013 bol obžalovaný B. W. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase v mesiaci júl 2012 v kancelárii na ul. Stavbárov č. 4222 v Rimavskej Sobote sexuálne zneužil maloletú Z. N., nar. XX.XX.XXXX tak, že ju zvalil na sediacu súpravu, bozkával ju, vyzliekol jej ošatenie, najskôr vnikol prstami ruky do jej pohlavného orgánu a následne položil svoj pohlavný orgán o jej pohlavný orgán,

2/ v presne nezistenom čase v mesiaci september 201 v kancelárii na ul. Stavbárov č. 4222 v Rimavskej Sobote sexuálne zneužil maloletú Z. N., nar. XX.XX.XXXX tak, že najskôr ju bozkával, potom jej vyzliekol ošatenie a mal s ňou pohlavný styk,

3/ v presne nezistenom čase v mesiaci október 2012 v lese v katastrálnom území obce I., okres P. A. v osobnom motorovom vozidle zn. Lancia Delta e. č. P. X. sexuálne zneužil maloletú Z. N., nar. XX.XX.XXXX tak, že najskôr ju bozkával, chytal za pohlavné orgány, potom jej vyzliekal ošatenie a mal s ňou pohlavný styk,

4/ v presne nezistenom čase v mesiaci december 2012 pred Vianocami v byte na ul. A. č. XXXX v P. A. sexuálne zneužil maloletú Z. N., nar. XX.XX.XXXX tak, že najskôr ju bozkával, potom jej vyzliekol ošatenie a mal s ňou pohlavný styk,

5/ v presne nezistenom čase od januára 2013 do 25. júla 2013 pravidelne v rôznych časových intervaloch spravidla 1,2 krát za týždeň, resp. 1-krát za dva týždne v byte na ul. A. č. XXXX v P. A., ako aj v lese v katastrálnom území obce I., okres P. A. v osobnom motorovom vozidle zn. Lancia Delta e. č. P. X. sexuálne zneužil maloletú Z. N., nar. XX.XX.XXXX, tak, že najskôr ju bozkával, potom jej vyzliekol ošatenie a mal s ňou opakovaný pohlavný styk a 1-krát orálny styk.

Za to obžalovanému uložil podľa § 201 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere troch rokov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon takto uloženého trestu odňatia slobody

podmienečne odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním počas celej skúšobnej doby. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní štyroch rokoch. Podľa § 73 ods. 2 písm. b) Tr. zák. mu uložil aj ochranné opatrenie, a to ústavné sexuologické liečenie. Podľa § 5 ods. 1 Tr. por. prijal záruku záujmového združenia FK Družstevník Veľké Teriakovce na dovŕšenie nápravy obžalovaného. O uplatnených nárokoch na náhradu škody rozhodol podľa § 288 ods. 1 Tr. por. tak, že poškodených Z. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX/XX, P. A., Q. G., nar. XX.XX.XXXX, A. XX/XX, P. A. a B. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. A., A. XX/XX, s ich nárokom na náhradu škody odkázal na občiansko-súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podali včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolania okresný prokurátor, obžalovaný B. W. prostredníctvom svojho obhajcu a poškodení mal. J. G., B. G. a Q. G. prostredníctvom svojho splnomocnenca.

Okresný prokurátor podal odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní dňa 06.02.2014 so stručným zdôvodnením, že také odvolanie smeruje do výšky trestu. Následne po doručení písomného vyhotovenia rozsudku podané odvolanie bližšie zdôvodnil písomným podaním zo dňa 13.03.2014, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa 17.03.2014. Argumentoval tým, že sa nestotožňuje s výrokom napadnutého rozsudku vo výroku o uloženom treste. V tejto súvislosti poukázal na obsah ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. Zvýraznil skutočnosť, že obžalovaný ako príslušník polície dlhšiu dobu zvädzal k nemravnému spôsobu života maloleté dievča, čo je v hlbokom rozpore s morálkou občianskej spoločnosti. Preto v záujme ochrany mravného a telesného vývoja osôb mladších ako 15 rokov zákonodarca príslušné ustanovenia Trestného zákona, ktoré sa ich dotýkajú, chráni sprísnenými trestnými sadzbami. Pokiaľ prvostupňový súd ukladal trest za použitia § 39 Tr. zák., tento odvolateľ poukázal na to, že pod pomermi páchatel'a súd skúma osobné a osobnostné hodnotenie obžalovaného ako objektu trestu a tiež okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný, pričom hodnotí jeho osobné ako aj rodinné pomery. Okresný súd pri hodnotení osoby obžalovaného vychádzal z kladnej charakteristiky z miesta trvalého bydliska i predchádzajúceho zamestnávateľa a tiež z jeho bezúhonnosti. Skutočnosť, že viedol riadny život považoval za poľahčujúcu okolnosť, pritom priťažujúcu okolnosť nezistil. Tieto skutočnosti však za mimoriadne pomery obžalovaného nemožno považovať a účel trestu možno dosiahnuť len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, počas ktorého absolvuje uložené ochranné sexuologické liečenie. Postup súdu spočívajúci v mimoriadnom znížení trestu obžalovanému považoval prokurátor za nezákonný. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste s tým, aby vo veci rozhodol sám a uložil mu primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby určenej pomerom poľahčujúcich a priťažujúcich okolností so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný B. W. podal odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu, najskôr stručným podaním zo dňa 12.02.2014, ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené v rovnaký deň a následne také odvolanie opäť prostredníctvom svojho obhajcu písomne zdôvodnil podaním zo dňa 12.03.2014. V jeho dôvodoch argumentoval tým, že k bodom 1,2,3 a 4 výrokovej časti rozsudku z hľadiska skutkového nemá výhrady, čo v konečnom dôsledku aj deklaroval na hlavnom pojednávaní vyhlásením podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por. Naopak, výhrady má k právnej kvalifikácii týchto dielčích skutkov, pretože podklady pre kvalifikačné kritéria aj podľa ods. 2 písm. a) § 201 Tr. zák. nie sú dané. Pokiaľ ide o dielčí skutok 5) výrokovej časti rozsudku sa súd nevysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami a bez bližšej analýzy dôkaznej situácie prevzal tvrdenie obžaloby, že v presne nezistenom čase od januára 2013 do 25. júla 2013 pravidelne v rôznych časových intervaloch 1,2 krát za týždeň resp. 1 krát za dva týždne v byte na ul. A. č. XXXX v P. A. ako aj v lese v katastrálnom území obce I., okres P. A. v osobnom motorovom vozidle zn. Lancia Delta č. RS - XXX BU sexuálne zneužíval maloletú Z.N., nar. XX.XX.XXXX, tak, že som ju najskôr bozkával, potom jej vyzliekol ošatenie a mal s ňou opakovane pohlavný styk a 1 - krát orálny styk. Pre takýto záver výrokovej časti rozsudku najmä z hľadiska časového ohraničenia a intenzity (frekvencie) konania okresný súd nedisponoval relevantnými dôkazmi. Samotná poškodená v rámci prípravného konania (pokiaľ je možné takúto výpoveď akceptovať ako zákonnú) vo vzťahu ku skutkom 1 až 4, ktoré sa stali skôr, ako namietaný skutok 5) vedela presne tak z hľadiska časového (išlo o obdobie júl, september, október a december 2012) miestneho, ale tiež počtu pohlavných stykov tieto popísať. Tento popis plne korešponduje s jeho výpoveďou, ale čo je dôležité aj s komunikáciou cez sociálnu sieť. Pokiaľ však ide o skutok 5/ výrokovej časti rozsudku absentuje vo výpovedi poškodenej akákoľvek bližšia konkretizácia konania a to nielen z hľadiska času, ale tiež spôsobu a miesta. Len všeobecne sa tvrdí, že mal mať s poškodenou v presne nezistenom čase od

januára 2013 do 25. júla 2013 pravidelne v rôznych časových intervaloch spravidla 1-2 krát za týždeň na rôznych miestach pohlavný styk. Orgány činné v trestnom konaní sa však v rámci výsluchu poškodenej na rozdiel od výsluchu k bodom 1 až 4 výrokovej časti rozsudku nezamerali na objektivizovanie jej skutkového tvrdenia, že aj v období od januára 2013 do 25. júla 2013 malo medzi nami dochádzať k pohlavnému styku. V tejto súvislosti tento odvolateľ poukázal na výsluch poškodenej mal. Z. N. zo 16.08.2013 v ktorom ku skutkom uvedeným v bodoch 1. až 4. výrokovej časti rozsudku vypovedala konkrétne až na 4 stranách, kým ku skutku č. 5 len na polovici strany aj to len všeobecne vetou „od decembra sme sa stretávali furt až do augusta....“ Naviac tu absentuje ďalší dôkaz, a to komunikácia na sociálnej sieti, či prostredníctvom SMS správ. Takáto komunikácia ani nemôže byť daná, lebo ku konaniam tak ako to súd ustálil v bode 5/ výrokovej časti rozsudku, nedošlo. Z naznačených dôvodov potom by bol dôvodný postup súdu v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. a vo vzťahu ku skutku pod bodom 5/ ho spod obžaloby oslobodiť. V súlade so zákonom správne okresný súd ako dôkaz neakceptoval výpoveď svedkyne Z. G., ktorá sa ako sestra v rozpore so zákonom zúčastnila na výsluchu maloletej poškodenej Z.N. Ako dôkaz sa nedá akceptovať ani výpoveď samotnej poškodenej Z.N. zo 16.08.2013 a to nielen preto, že sa ho v rozpore s ust. § 135 Tr. por. zúčastnila sestra maloletej Z. G., ale tiež z toho dôvodu, že sa ho zúčastnila ako psychiater (aj keď podľa ust. § 135 ods. 1 Tr. por. mal byť prizvaný k takémuto úkonu psychológ) M.. V. R. - Z., ktorá potom neskôr bola do konania pribratá ako znalkyňa. Je potom na mieste aj otázka, či jej neskoršie ustanovenie za znalkyňu na vyšetrenie duševného stavu maloletej Z.N. možno považovať za zákonný postup. Naviac pri tomto úkone boli porušené aj jeho práva na obhajobu, keď jeho obhajcovi bolo znemožnené sa priamo zúčastniť tohto výsluchu maloletej poškodenej. Hodnotiac dôkaznú situáciu považoval obžalovaný kvalifikovanie jeho konania aj podľa ods. 2 písm. a) § 201 Tr. zák. za nezákonné. Podľa ustálenej súdnej praxe k ustanoveniu § 138 písm. b/ Tr. zák. je trestný čin spáchaný po dlhší čas po dobu aspoň dvoch rokov. Za správne považoval tvrdenie súdu, že splnenie zákonnej podmienky „po dlhší čas,, samo o sebe ešte pre záver o prísnejšej právnej kvalifikácie nepostačuje a pre vyvodenie takéhoto záveru je tiež potrebné prihliadať na intenzitu s akou páchatel' v tomto časovom období konal. Obžalovaný vyslovil názor, že jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností môže mať súd za preukázané len to, že v období od septembra 2012 do decembra 2012 mal s mal. Z.N. trikrát pohlavný styk a v júli 2012 ju inak pohlavne zneužil. Za takejto dôkaznej situácie pre aplikovanie ust. § 138 písm. b) Tr. zák. nie sú dané zákonné podmienky a to nielen z hľadiska pojmového znaku „ po dlhší čas,, ale ani z hľadiska intenzity konania. Doba necelého polroka, po ktorú v dlhších časových intervaloch došlo k štyrom stretnutiam s cieľom pohlavného styku, nemôže byť považovaná za závažnejší spôsob konania v zmysle cit. ustanovenia § 138 písm. b) Tr. zák., pretože neprekračuje obvyklú dobu a ani intenzitu páchania trestného činu. Z naznačených dôvodov sa preto obžalovaný domáhal právnej kvalifikácie jeho konania iba podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. Vo vzťahu k uloženému trestu, podľa názoru obžalovaného, okresný súd veľmi citlivo vyhodnotil všetky okolnosti prípadu i jeho osobu a pri prijatí ponúknutej záruky záujmového združenia FK Družstevník Veľké Teriakovce, ako aj zohľadnení záverov znaleckého posudku ohľadne môjho duševného zdravia správne aplikoval ust. § 39 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. (zrejme len písárskou chybou uviedol na str. 7 odôvodnenia rozsudku § 39 ods. 2 písm. a, d Tr. por./ a uložil mi prísny trest odňatia slobody s podmieneným odkladom za súčasného uloženia probačného dohľadu a ústavného sexuologického liečenia. Záverom svojho odvolania vzhľadom na to, že sa domáhal miernejšej právnej kvalifikácie, sa obžalovaný domáhal aj uloženia miernejšieho prevýchovného trestu. Krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku s tým, aby vo veci rozhodol sám, a to v jeho prospech pri akceptovaní jeho odvolacích námietok. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie aj poškodení mal. J. G., B. G. a Q. G. prostredníctvom svojho splnomocnenca, a to najskôr písomným podaním zo dňa 17.02.2014, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa 20.02.2014, pričom po doručení písomného vyhotovenia rozsudku také odvolanie zdôvodnili ďalším písomným podaním zo dňa 19.03.2014. Podľa názoru týchto odvolateľov sa okresný súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre svoje rozhodnutie, jeho rozhodnutie nevyplynulo zo zisteného skutkového stavu a z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, keď sa priklonil iba na stranu obžalovaného a spáchaný trestný čin zľahčoval. Pokiaľ ide o výšku uplatnenej škody, túto si uplatnili v súlade s nárokom, ktorý im vyplýva zo zák. č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi v platnom znení. V zmysle § 2 písm. b) uvedeného zákona, ujmu na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie aj morálna škoda spôsobená trestným činom znásilnenia, sexuálneho násillia alebo sexuálneho zneužívania spáchaným inou osobou. Podľa § 5 ods. 1, štvrtá veta tohto zákona, poškodený trestným činom znásilnenia, sexuálneho násillia alebo sexuálneho zneužívania má nárok aj na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú morálnu škodu v sume desaťnásobku minimálnej mzdy. V čase uplatnenia náhrady škody pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu, t.j. v roku 2013, bola výška minimálnej mzdy 337,70,-EUR mesačne,

teda desaťnásobok uvedenej sumy je vo výške 3.377,-EUR, ktorú si uplatnila mal. J. G. ako osoba najviac poškodená trestným činom, ktorý na nej spáchal obžalovaný. B. G. a Q. G. ako rodičia a tiež osoby poškodené trestným činom si uplatnili škodu vyplývajúcu z uvedeného zákona v polovičnej výške, t.j. každý po 1.688,50 EUR. Keďže ide o nárok, ktorý im vyplýva zo zákona č. 215/2006 Z.z. v platnom znení od štátu, je spravodlivé tento nárok preniesť z daňových poplatníkov štátu priamo na páchatel'a trestného činu. Pokiaľ okresný súd konštatoval, že znalci sa údajne nevyjadrili, že trestný čin spáchaný obžalovaným na mal. J. G. nemá dlhodobé následky na jej intímny život, takýto záver sa nikde v znaleckých posudkoch nenachádza a teda nie je zistiteľné, z akého znaleckého posudku vychádzal prvostupňový súd pri takomto svojom konštatovaní. Zo záverov znaleckého posudku O.. N. Y. naopak jednoznačne vyplynula skutočnosť, že spáchaný trestný čin môže zanechať v psychike mal. J. G. vážnu trhlínu, v čase vykonávania znaleckého vyšetrenia mala samovražedné sklony a že takáto predčasná sexuálna skúsenosť môže mať u nej vplyv na jej budúce sexuálne správanie a jej ďalší psychosexuálny vývin. Zo záverov znaleckého posudku M.. V. R. - Z. a M.. N. M. je zistiteľné, že maloletá J. G. spáchaným trestným činom utrpela tzv. stresovú poruchu, našťastie prechodného charakteru, ktorá po dobrom psychoterapeutickom prístupe okolia pravdepodobne nezanechá trvalé následky na jej psychickom vývoji, avšak jej predčasná sexualizácia môže mať vplyv na jej budúce vzťahy, pričom ale môže byť v budúcnosti schopná vytvoriť hodnotnú a dlhodobú párovú väzbu. Spáchaný trestný čin obžalovaného sa dotkol celej rodiny. Poškodeným je v zmysle § 46 ods. 1 Tr. por. osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody. Poškodení vyslovili dôrazný nesúhlas s konštatovaním prvostupňového súdu, že by mal. J. G. mala pri vyhlásení rozsudku prejavovať sympatie obžalovanému. Pravda je taká, že J. sa po celú dobu vyhlásenia rozsudku pozerala do zeme so slzami v očiach a so zvesenou hlavou, rovnako ako obžalovaný a nebola schopná sa na neho pozrieť priamo ani na chodbe súdu, nie to v pojednávacej miestnosti. Takéto konštatovanie súdu považovali poškodení za nepodložené a nadbytočné so snahou bagatelizovať skutok spáchaný obžalovaným. Vychádzajúc z naznačených dôvodov, poškodení krajskému súdu navrhli zrušenie napadnutého rozsudku s tým, aby buď alternatívne rozhodol vo veci sám alebo po zrušení rozsudku vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaných odvolaní prokurátorom, obžalovaným a poškodenými v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým títo odvolatelia podali odvolania a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolania prokurátora, obžalovaného a poškodených boli čiastočne podané dôvodne, navyš aj z iných dôvodov, než ktorými argumentovali v písomných dôvodoch svojich odvolaní.

Vo veci pritom rozhodol na neverejnom zasadnutí podľa § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por., pretože napadnutý rozsudok trpí takými vadami, ktoré na verejnom zasadnutí nebolo možné odstrániť.

Podľa § 2 ods.10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. a rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných

ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Pri prejednávaní a rozhodovaní v posudzovanej trestnej veci sa prvostupňový súd citovanými ustanoveniami Trestného poriadku dôsledne neriadil, odvolací súd zistil chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení, keď sa okresný súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre svoje rozhodnutie a vznikli aj pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonávať ďalšie dôkazy a navyiac bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Pokiaľ v posudzovanej trestnej veci vykonal okresný súd 06.02.2014 hlavné pojednávanie, v jeho priebehu vykonal výsluch obžalovaného, svedkov B. G., Q. Karasa, osobitným uznesením podľa § 135 ods. 1,2 Tr. por. nepripustil opätovný výsluch poškodenej, pričom predsedom senátu boli prečítané v rámci dokazovania niektoré listinné dôkazy, zápisnice o výsluchu svedkov a znalecké posudky.

Po takto vykonanom dokazovaní rozhodol súd prvého stupňa rozsudkom vyššie uvedeným spôsobom. Také svoje rozhodnutie odôvodnil prakticky tým, že vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania mal za preukázané, že skutky, ktoré boli žalované v obžalobe pod bodmi 1/ až 4/ sú preukázané a k týmto sa obžalovaný doznal a urobil k nim vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda že nepopiera spáchanie týchto skutkov. Vo vzťahu k bodu 5/ obžaloby dospel k záveru, že sa ho obžalovaný dopustil tak ako je to uvedené v obžalobe. Jedinou spornou otázkou v rámci dokazovania bol závažnejší spôsob konania, čo predstavuje dlhší čas. Aj keď v právnej praxi nie je celkom ustálený tento pojem, v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4 Tdo/6/2012 sa konštatuje, že v prípade, ak pôjde o trestný čin s vyššou trestnou sadzbou bude „dlhší čas“ kratší ako pri trestnom čine s nižšou trestnou sadzbou a všeobecne sa za dlhší čas považuje doba 6 mesiacov. Na naplnenie tohto zákonného znaku možno po formálnej stránke preto usudzovať aj vtedy, ak ide aj o čas kratší ako 6 mesiacov. Okresný súd tiež poukázal v tejto súvislosti na výsluch obžalovaného, ktorý presne ohraničil časové obdobie tak, ako ho ustálila obžaloba, a preto nebol dôvod jeho výpovedi neveriť, resp. o nej pochybovať. Aj poškodenej vo svojej výpovedi ohraničila časové obdobie, keď sa s obžalovaným stýkali a mali pomer. Tejto jej výpovedi, ako aj časovému úseku súd uveril, pretože táto jej výpoveď nebola spochybnená ani výpoveďou samotného obžalovaného. Navyiac znalec v závere posudku vyslovil tézu, že poškodenej maloletá nemá sklony ku skresľovaniu údajov. Ďalej okresný súd poukázal na obsah znaleckého posudku, v ktorom znalci konštatovali, že obžalovaný trpí hebefiliou, čo je porucha systému, kde muž preferuje nezrelé dievčenské objekty vo vekovom spektre od 12 do 15 rokov. Nemá však známky sexuálnej agresivity. Jeho rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti boli zachované v plnej miere, pritom znalci navrhli, aby sa obžalovaný podrobil ústavnému ochrannému sexuologickému liečeniu. Pokiaľ ide o druh a výmeru trestu obžalovanému, v tejto súvislosti okresný súd s poukazom na obsah ust. § 39 Tr. zák. dospel k záveru, že vzhľadom na pomery obžalovaného by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti bude postačovať aj trest kratšieho trvania, pretože je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia, a preto mu uložil prísny podmienený trest pod dolnou hranicou trestu ustanoveného Trestným zákonom za použitia § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Tr. zák., § 39 ods. 3 písm. e), ods. 4 Tr. zák., lebo takýto prísny podmienený trest postačí na prevýchovu a nápravu obžalovaného. Zároveň mu uložil aj ústavné sexuologické liečenie tak, ako to navrhli znalci v znaleckom posudku, čo je podľa názoru súdu opodstatnené v záujme jeho nápravy a riadneho zaradenia do bežného života, pretože celé jeho správanie bolo ovplyvnené zistenou sexuologickou úchylkou, kde sa zamerá na neplnoleté dievčatá vo veku 12 až 15 rokov. Podľa názoru okresného súdu, vysloveného tiež v odôvodnení napadnutého rozsudku, takýto prísny podmienený trest spolu aj s probačným dohľadom počas celej skúšobnej doby a súčasne aj s povinnosťami, obmedzeniami, sexuologickým liečením a ponúknutou spoločenskou zárukou, dáva dostatočnú záruku, že pomôže k náprave obžalovaného. Navyiac samotný pobyt vo väzbe, ako aj prepustenie z práce, a to z Policajného zboru SR je doživotne veľká negatívna skúsenosť v živote mladého muža, ktorý už touto formou utrpel „morálny trest“. Vo vzťahu k uplatneným nárokom na náhradu škody, keď všetkých poškodenej odkázal s celým ich nárokom na náhradu škodu na občianske súdne konanie, okresný súd v tejto súvislosti dôvodil tým, že táto škoda nebola bližšie špecifikovaná a bola uplatnená len pri oboznamovaní sa s vyšetrovacím spisom prostredníctvom splnomocnenca poškodenej, ako morálna ujma. Žiadnym spôsobom výška morálnej ujmy nebola odôvodnená na

hlavnom pojednávaní ani zo strany otca poškodenej B. G. a ani zo strany splnomocnenej zástupkyne, ktorá žiadnym relevantným spôsobom nedokladovala uplatnenú škodu. Keďže súd nemal v tomto prípade žiadny relevantný dôkaz na vyslovenie povinnosti na náhradu škody, preto odkázal poškodenej na občianske súdne konanie. Ani znalci v znaleckom posudku, týkajúceho sa poškodenej N. Z. neuviedli, že by konanie obžalovaného malo dlhodobé následky v správaní sa resp. v intímnom živote poškodenej, ktorá sa dokonca zúčastnila vyhlásenia rozsudku a prejavovala sympatie voči obžalovanému. Tiež je otáznou morálna škoda voči rodičom poškodenej, keď neriešili zmenu správania sa poškodenej, ktorá žije s nimi v spoločnej domácnosti a matka poškodenej chodí na viac týždňové turnusy do zahraničia. V tejto súvislosti sa morálna škoda podľa názoru súdu bez bližšej špecifikácie vyhodnotiť nedá.

Primárne je z pohľadu krajského súdu nevyhnutné súdu prvého stupňa vytknúť to, že vo veci rozhodol predčasne na základe dôkazov, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, naviac zdôvodnenie odsudzujúceho výroku nie v plnom rozsahu zodpovedá obsahu vykonaných dôkazov, nielen v prípravnom konaní, ale najmä v konaní pred súdom. Hodnotenie vykonaných dôkazov okresným súdom a následné právne úvahy ohľadom viny obžalovaného zo spáchania žalovaného zločinu sú nedostatočné. Okresný súd sa pri prijatí záveru o vine obžalovaného a vo výroku o uloženom treste obžalovanému dostatočne nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre svoje rozhodnutie, keď v tejto súvislosti nezohľadnil, najmä pokiaľ ide o uložený druh trestu, ako na to správne poukázal okresný prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania, všetky dôkazy vykonané nielen v priebehu hlavného pojednávania, ale najmä v prípravnom konaní a podľa názoru krajského súdu rozhodol na základe skutkového stavu veci, ktorý ešte nebol zistený zákonným spôsobom v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie súdu o obžalobe. Naviac sa okresný súd v konaní, ktoré rozsudku predchádzalo, dopustil procesných chýb, pretože došlo k porušeniu ustanovení, ktorých rešpektovanie má zabezpečiť náležité objasnenie veci.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. (v znení zák. č. 204/2013 Z.z. účinného od 01.08.2013), pri výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní sa použijú ustanovenia § 258 ods. 2,3 a § 259 Tr. por. primerane. Namiesto výsluchu znalca možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jeho písomný znalecký posudok, ak znalec bol pred podaním znaleckého posudku poučený podľa § 144 Tr. por., nie sú pochybnosti o správnosti a úplnosti znaleckého posudku a prokurátor i obžalovaný s tým súhlasia, alebo ak sa znalec naň odvolá. Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 06.02.2014 (č.l. 1167) je zistiteľné, že predseda senátu v rámci dokazovania prečítal okrem iného aj znalecký posudok č.l. 325 až 343, znalecký posudok č.l. 351 až 382 a znalecký posudok č.l. 340 až 411. Z naznačeného je zistiteľné, že dôkaz čítaním znaleckých posudkov nebol vykonaný zákonným spôsobom, a to s poukazom na obsah ust. § 268 ods. 2 Tr. por. Pokiaľ sa v úvode strany (č.l. 1167) konštatuje, že obhajoba netrvá na výsluchu znalcov, zo zápisnice nie je zistiteľné stanovisko prokurátora. Pokiaľ už okresný súd dospel k záveru, že v záujme zistenia skutkového stavu veci bude postačovať, ak obsah jednotlivých písomných znaleckých posudkov prečíta, bolo namieste rozhodnúť formou uznesenia v zmysle § 268 ods. 2 Tr. por. po predchádzajúcom súhlasnom vyjadrení prokurátora a obžalovaného. Avšak vzhľadom na závažnosť záverov, ktoré príslušní znalci vyslovili v obsahu písomných znaleckých posudkov, bude povinnosťou súdu prvého stupňa, a to v súlade s jednou zo základných zásad trestného konania, a to ústnosti v zmysle § 2 ods. 18 Tr. por. vykonať v rámci dokazovania osobný výsluch jedného z autorov písomného znaleckého posudku o duševnom stave obžalovaného, a to buď M. B. Z., resp. M. M. A. (jedného z nich po vzájomnej porade a dohode, že odborné vysvetlenia podá na súde k obsahu znaleckého posudku jeden z nich), pričom taký výsluch bude nevyhnutné zamerať najmä na obsah vyslovených záverov na stranách 28 až 31 znaleckého posudku (č.l. 378 až 381). Rovnako bude žiaduce vykonať osobný výsluch jednej z autoriek písomného znaleckého posudku o duševnom stave maloletej Z.N., opäť po vzájomnej porade znalkyňu z odvetvia psychiatrie, a to buď M. V. R. - Z. alebo M. N. M. a rovnako bude potrebné vykonať osobný výsluch znalca z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých O. N. Y. (písomné znalecké posudky na č.l. 415 až 424 a č.l. 390 až 410). Aj v tomto prípade bude nevyhnuté ich výsluchy zamerať najmä k obsahu znalcami vyslovených záverov v ich písomných posudkoch (č.l. 423 až 424 a 406 až 410). V záujme odstránenia rozporov bude namieste konfrontovať znalcov M. V. R. - Z. a jedného zo znalcov psychiatrov, ktorý sa dostaví na hlavné pojednávanie (M. A. alebo M. Z.) ohľadom nimi vysloveného záveru o nebezpečnosti pobytu obžalovaného W. na slobode (č.l. 340 a č.l. 380). Pokiaľ je obsahom zápisnice o hlavnom pojednávaní čítanie znaleckých posudkov, k tomu krajský súd len zvyrazňuje skutočnosť, že čísla listov posledne čítaného znaleckého posudku sú uvedené zmätočne (nie č.l. 340 až 411, ale č.l. 390 až 411). Pokiaľ prečítanie jednotlivých písomných znaleckých posudkov v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní zdôvodnil prvostupňový

súd v napadnutom rozsudku (č.l. 1185) postupom podľa § 270 Tr. por., toto ustanovenie sa týka vecných dôkazov a dokazovania zvukovým, obrazovým a obrazovo-zvukovým záznamom. Ak už tieto posudky prečítal, má tak urobiť za splnenia procesných podmienok uznesením podľa § 268 ods. 2 Tr. por.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por., namiesto výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jej podstatnú časť, ak s tým súhlasí prokurátor a obžalovaný a súd nepovažuje osobný výsluch za potrebný. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia Trestného poriadku, súhlas obžalovaného nie je potrebný okrem iného vtedy, ak prokurátor navrhol v obžalobe čítať výpoveď svedka a obžalovaný po doručení výzvy podľa § 240 ods. 3 Tr. por. takého svedka nenavrhol vypočuť osobne. V takom prípade postačuje súhlas prokurátora, pričom o takej skutočnosti musí byť obžalovaný v predvolaní poučený.

Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 06.02.2014 (č.l. 1167) je zistiteľné, že predseda senátu prečítal z obsahu spisu viaceré výpovede svedkov. Pokiaľ už okresný súd pristúpil k vykonávaniu dôkazov čítaním svedeckých výpovedí, procesne správne musí byť z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zistiteľné meno a priezvisko konkrétneho svedka, čítané čísla listov, na ktorých sa výpoveď konkrétneho svedka nachádza a ktoré sú obsahom trestného spisu a musí byť jednotlivo zistiteľné aj vyjadrenie obžalovaného k takto vykonanému dôkazu, samozrejme s výnimkou obmedzenia v ust. § 263 ods. 2 Tr. por. (u obžalovaného). Rovnako z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní musí byť zistiteľný postup súdu podľa § 263 ods. 1 Tr. por. uznesením. V opačnom prípade je taký dôkaz vykonaný nezákonným spôsobom a je pre meritórne rozhodnutie súdu nepoužiteľný. Okrem toho, vzhľadom na obsah obhajobných tvrdení obžalovaného, nie je namieste záver, že výpoveď svedkyne - poškodenej Z.N., ktorá bola zadovážená v štádiu prípravného konania, je postačujúca a jej osobný výsluch v konaní pred súdom nie je potrebný (§ 263 ods. 1 Tr. por.). Pokiaľ boli súdom prvého stupňa v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní vykonané výsluchy svedkov B. G. a Q. C., z úvodu ich výsluchov je zistiteľné, že „po zákonom poučení k veci udáva“, pritom však z tejto zápisnice vôbec nie je zistiteľné to, či títo svedkovia pred výsluchom na súde zložili prísahu, t.j. či bol zachovaný procesný postup v zmysle § 265 ods. 1,2 Tr. por. S poukazom na uvedené boli výsluchy týchto svedkov vykonané nezákonným spôsobom a teda súd prvého stupňa ich nemohol hodnotiť v odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na obsah ust. § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd len pripomína, že v prípade týchto dvoch svedkov nebola splnená zákonná podmienka ust. § 267 Tr. por. a nebola daná prekážka, pre ktorú by ich nebolo možné vziať do prísahy ako svedkov. Hodnotiac obsah týchto svedeckých výpovedí z prípravného konania a v záujme nepochybného zistenia skutkového stavu veci bude povinnosťou súdu prvého stupňa vykonať na hlavnom pojednávaní opätovne osobné výsluchy svedkov B. G. a Q. C., týchto pred výsluchmi zákonným spôsobom poučiť s uvedením jednotlivých ustanovení Trestného poriadku, pričom obaja budú povinní pred výsluchom zložiť prísahu a pred prísahou musia byť upozorení na význam svedeckej výpovede a na následky krivej prísahy v zmysle § 265 ods. 2 Tr. por. Krajský súd aj v tomto prípade iba upozorňuje na jednu zo základných zásad trestného konania, a to ústnosti (§ 2 ods. 18 Tr. por.).

Vzhľadom na význam svedeckej výpovede poškodenej J. G. (podľa obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní bola prítomná iba pri vyhlásení rozsudku), keď bez povšimnutia nemožno ponechať postoj obžalovaného vo vzťahu k čiastkovému skutku pod bodom 5/ obžaloby, ktorého spáchanie popiera, bude povinnosťou súdu prvého stupňa doplniť dokazovanie aj osobným výsluchom svedkyne J. G., a to v prítomnosti znalca z odboru psychológie O. N. Y., prípadne jedného zo zákonných zástupcov. Osobný výsluch tejto svedkyne ako osoby mladšej ako 18 rokov je z hľadiska zistenia skutkového stavu nevyhnutný, ako to má na mysli obsah ust. § 135 ods. 2 Tr. por. Keďže v osobe tejto svedkyne ide o osobu poškodenú trestným činom proti ľudskej dôstojnosti, bude namieste, aby jej výsluch vykonal predseda senátu sám, ako to má na mysli ust. § 261 ods. 4 Tr. por. Okrem toho krajský súd ponecháva na úvahu súdu prvého stupňa postup v zmysle § 262 Tr. por., pri výsluchu tejto svedkyne vylúči obžalovaného, resp. verejnosť z pojednávacej miestnosti a po návrate musí byť potom obžalovaný oboznámený s obsahom výpovede tejto svedkyne a môže sa o nej vyjadriť aj bez toho, aby sa so svedkyňou stretol, pričom prípadne aj môže prostredníctvom predsedu senátu svedkyňu klásť otázky. V tejto súvislosti nemožno bez povšimnutia ponechať vyjadrenie prokurátora na hlavnom pojednávaní, ktorý navrhol vykonať osobný výsluch poškodenej J. G. v neprítomnosti obžalovaného. Pokiaľ už súd prvého stupňa pristúpil k čítaniu výsluchu svedkyne J. G., a to bez splnenia procesných podmienok, z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní je zistiteľné, že táto bola prečítaná z č.l. 95, no z obsahu spisu je zistiteľná jej výpoveď na č.l. 99 až 110. Pokiaľ výpoveďou tejto svedkyne argumentoval v dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvého stupňa, aj v tomto prípade pochybil, postupoval v rozpore s ust. § 2 ods. 12 Tr.

por. a zo zápisnice o hlavnom pojednávaní nie je zistiteľné, či skutočne aj bola výpoveď tejto svedkyne prečítaná z č.l. 99 až 110.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. por., vyhotovenie rozsudku musí byť v zhode s obsahom rozsudku tak, ako bol vyhlásený. Súd prvého stupňa v rozpore s obsahom citovaného ustanovenia Trestného poriadku postupoval, keď podľa obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 1170) uložil obžalovanému W. trest odňatia slobody podľa § 201 ods. 1,2 Tr. zák. a podľa obsahu písomného vyhotovenia rozsudku mu taký trest uložil (správne) podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. Ďalej je z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zistiteľný výrok týkajúci sa uplatneného nároku na náhradu škody, keď podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal iba poškodeného B. G. s celým nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, avšak z obsahu písomného vyhotovenia rozsudku je zistiteľný výrok, ktorým podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd okrem B. G. odkázal aj poškodených Z.N., nar. XX.XX.XXXX a Q. G. s celým nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Ďalej prvostupňový súd pochybil, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody okrem iného aj za použitia zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák. Pokiaľ už prijal záver o vhodnosti použitia § 39 Tr. zák. v prospech obžalovaného, trest mu mal ukladať podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák. a § 39 ods. 1,3 písm. d) Tr. zák. (v základnej sadzbe sedem rokov až desať rokov štyri mesiace odňatia slobody, nie však kratší ako dva roky - § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák.). Zo strany krajského súdu sa žiada tiež upozorniť na to, že prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku druh trestu a jeho výmeru okrem iného zmätočne zdôvodňoval použitím § 39 ods. 1,2 písm. a), písm. d) Tr. zák., § 39 ods. 3 písm. e) ods. 4 Tr. zák., ktoré ustanovenia sa však na posudzovaný prípad obžalovaného W. vôbec nevzťahujú.

V posudzovanej trestnej veci síce obstoja odvolacia námietka prokurátora ohľadom potreby uloženia nepodmienečného trestu obžalovanému, na druhej strane ale po doplnení dokazovania v naznačenom smere, t.j. vykonaním dôkazov zákonným spôsobom, v zásade pri úvahách o výmere trestu, vzhľadom na pomery obžalovaného a čiastočne aj okolnosti prípadu nemožno pri jeho ukladaní vylúčiť použitie ust. § 39 ods. 1,3 písm. d) Tr. zák.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, najmä porušenie práva obhajoby vo vzťahu k výsluchu poškodenej Z.N. zo dňa 16.08.2013, z obsahu trestného spisu je zistiteľné, že tento výsluch sa zúčastnil obhajca obžalovaného W., v tom čase B.. O. K. (pribeh úkonu zvukom a obrazom sledoval vo vedľajšej miestnosti a mal možnosť klásť svedkyňi otázky - č.l. 98). Navyiac bude mať súčasný obhajca obžalovaného B.. V. možnosť zúčastniť sa výsluchu tejto svedkyne na hlavnom pojednávaní, ktorý úkon krajský súd v zmysle skôr uvedených dôvodov nariadil vykonať (§ 261 ods. 4 Tr. por., § 262 Tr. por.).

Vo vzťahu k odvolacím námietkam poškodených prostredníctvom ich splnomocnenca bude potrebné zo strany súdu prvého stupňa dôsledne sa nimi zaoberať (sú uvedené vyššie v tomto rozhodnutí na stranách 4 a 5) a v tejto súvislosti dôsledne rešpektovať obsah ust. § 46 a nasl. Tr. por., § 53 Tr. por., § 54 Tr. por., § 208 Tr. por., § 209 Tr. por., svoj nárok na náhradu škody si totiž podľa názoru krajského súdu uplatnili včas pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu prostredníctvom svojho splnomocnenca (č.l. 1112).

Záverom považuje krajský súd za nevyhnutné poukázať na to, že pokiaľ podľa úpravy (č.l. 1157 P.v.) bol predsedom senátu určený termín hlavného pojednávania dňa 29.01.2014 na deň 06.02.2014, nebola o tomto termíne upovedomená splnomocnenkyňa poškodených v rozpore s ust. § 247 ods. 2 Tr. por. Navyiac vyjadrenia oprávnených strán ohľadom zachovania lehoty na prípravu (§ 247 ods. 1 Tr. por.) sú rozporné (č.l. 1164 - na jednej strane podľa vyjadrenia obvineného a prokurátora bola zachovaná zákonná lehota, pričom pod týmito vyjadreniami je navyiac vyjadrený súhlas prokurátora a obhajcu so skrátením tejto lehoty). Navyiac nie je zistiteľné vyjadrenie minimálne splnomocnenca poškodených. Výslovný súhlas obžalovaného B. W. so skrátením lehoty na prípravu nie je zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zistiteľný (lehota piatich pracovných dní).

S poukazom na už uvedené, v novom rozhodnutí vo veci bude žiadúce, aby okresný súd v jeho odôvodnení dôsledne rešpektoval aj obsah ust. § 168 ods. 1 Tr. por. najmä v tom smere, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovaného B. W. a v otázke druhu a výmery trestu, ktorý obžalovanému uloží.

Krajský súd pripomína prvostupňovému súdu obsah ustanovenia § 327 ods. 1 Tr. por., podľa obsahu ktorého súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejedanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Z týchto dôvodov Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade odvolania podaného okresným prokurátorom, obžalovaným a poškodenými podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Doplnenie dokazovania v naznačenom smere odvolacím súdom by bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami a navyše by mohlo viesť k iným skutkovým záverom. Bude tiež nutné odstrániť zrejmu nesprávnosť zistiteľnú z výrokovej časti napadnutého rozsudku, keď pri čiastkovom skutku pod bodom 2/ je uvedený mesiac september 2011, stavu veci zodpovedá mesiac september 2012.

Súdu prvého stupňa toto rozhodnutie krajského súdu však umožňuje navyše vykonať prípadne aj iné dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to v záujme nepochybného zistenia skutkového stavu veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.